

[Indenrigsministeren.]

som sundhedsstyrelsen ser meget alvorligt på, og den vil tage de forholdsregler, som er nødvendige.

Må jeg sige til hr. Erlendsson, at det, det drejer sig om, er ikke den almindelige bestemmelse om, hvilke koppevaccinationer man forlanger ved indrejse. Dette drejer sig udelukkende om børns tvangsvaccination enten hos deres egen læge eller hos embedslægerne. Men jeg vil selvfølgelig være parat til at svare på de spørgsmål, der måtte blive stillet i udvalget, når det drejer sig om at få en klaring over selve lovforslagets rækkevidde.

Må jeg sige til hr. Gunner Baunsgaard, at jeg ser ingen som helst grund til at opretholde noget, som efter sundhedsstyrelsens mening er overflødigt, og vi hilser dette som en landvinding. Men det er klart, at de ting, der skal til for at sikre, at der ikke kommer noget, skal også ske, og det er i og for sig også mit svar til fru Ritta Ahm. Jeg betragter ikke dette lovforslag som noget, der sådan overfladisk skal jages igennem, men jeg råber faktisk hurra for en landvinding i lighed med, at vi tidligere her i folketinget har vedtaget, at vi ikke skal have generelle tuberkuloseundersøgelser. Nu er vi altså ved kopperne, og vi får vel en landvinding forhåbentlig inden særlig lang tid igen, hvor vi virkelig kan se, at man fra lægevidenskabens side er nået så langt frem, at det, vi betragter som noget, vi skal gøre ved befolkningen i almindelighed, kan vi undlade og så tage særtilfældene.

De bemærkninger, som fru Kristine Heltberg gjorde om risikogrupper, er klart noget, som sundhedsstyrelsen er helt opmærksom på.

Jeg takker for tilslutningen, og selv om man har nogle spørgsmål, må jeg bede om, at man vil være så hurtig som muligt, for jeg finder ikke, der er grund til, at samfundet skal have disse udgifter én dag længere end nødvendigt. Jeg finder ikke, det er nødvendigt, at man skal plage, om man så må sige, vore småpoder med at skulle vaccineres, når det ikke er nødvendigt, så derfor et lille pip om, at det bliver så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om beplantning af offentligt ejede jorder [af Brusvang m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. LVII. Fremsat 3/2 76).

Forslaget sattes til forhandling.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Centrum-demokraternes forslag til folketingsbeslutning indeholder en opfordring til regeringen om at fremsætte lovforslag om beplantning af de offentligt ejede jorder, der tilhører staten og amtskommunerne. Som begrundelse for en sådan tilplantning nævner forslagsstillerne i bemærkningerne til forslaget bl. a. ønsket om at forøge den indlandske træproduktion og samtidig fremme beskæftigelsen.

De største statsejede arealer hører under miljøministeriet, der råder over 154.000 ha, nemlig 104.000 ha med skov og 50.000 ha utilplantede arealer. De utilplantede arealer fordeler sig med 19.000 ha søer, moser og strandbredder, 18.500 ha hede- og klitområder, 8.500 ha ager- og engarealer samt 4.000 ha til særlige formål, f. eks. brandlinjer og veje. Af de 50.000 ha er kun 12.000-14.000 ha teknisk egnede til beplantning, men disse 12.000-14.000 ha består for en stor del af nogle af landets sidste store hedeområder og desuden af en række mindre områder, som særlig er opkøbt med naturfredningsmæssige og rekreative formål for øje. En tilplantning vil altså direkte komme i konflikt med fredningsmæssige hensyn.

Forsvarsministeriet råder over ca. 34.500 ha; en mindre del er dog lejet af private. De 34.500 ha fordeler sig med bebyggede arealer 5.700 ha, skov 3.400 ha, dyrkede og udyrkede landbrugsjorder 11.300 ha og

[Miljøministeren.]

moser, søer og hede 14.200 ha. Arealerne er erhvervet af forsvarsministeriet til f. eks. øvelsespladser, flyvepladser og skydeterræner. En beplantning af arealerne vil i de fleste tilfælde forhindre eller vanskeliggøre denne anvendelse.

Landbrugsministeriet ved statens jordlovsudvalg ejer ca. 12.000 ha. Hertil kommer statens landbrugsforsøgsstationer med ca. 700 ha. Jordlovsudvalgets arealer består for en større del af forstrand, moser og marskarealer i Sønderjylland og af Vildmosearealerne i Nordjylland. Her vil beplantning være enten umulig, uhensigtsmæssig eller i strid med væsentlige fredningsinteresser. Størstedelen af jordlovsudvalgets øvrige arealer er særligt opkøbt med henblik på fremskaffelse af tillægsjord til mindre landbrug og til oprettelse af gartnerier og havekolonier.

Direktoratet for kriminalforsorgen har jordarealer på ca. 3.000 ha, for det meste landbrugs- og skovarealer, der dyrkes og passes som led i de indsattes beskæftigelse.

DSBs arealer er ikke velegnede til egentlig træproduktion. Der kan blive tale om eventuel læplantning o. lign. Det samme gælder i det væsentlige de vejarealer, som staten og amtskommunerne ejer. Beplantning kan kun ske, hvis det er foreneligt med færdselssikkerheden.

Som det fremgår af denne gennemgang, er det kun i begrænset omfang muligt eller ud fra en samlet vurdering ønskeligt at foretage mere omfattende nyplantninger på statens arealer. Både på miljøministeriets og forsvarsministeriets arealer vil der dog i et vist omfang kunne ske yderligere beplantning, men det vil næppe dreje sig om mere end 2.000-4.000 ha i alt, og udvælgelsen af arealerne må ske på grundlag af en nøje planlægning. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at miljøministeriets skovstyrelse flere steder i landet har tilplantningsarbejder i gang. I Vestsjællands vest for København foregår der arbejder, der i alt omfatter 700 ha skov, og skovstyrelsen har for forsvarsministeriet udarbejdet en detaljeret driftsplan for Oksbøl skyde- og øvelsesterræn omfattende nyplantninger på ca. 300 ha.

For så vidt angår den beskæftigelsesmæssige virkning af forslaget, tror jeg ikke, at der vil blive tale om nogen forøgelse af be-

tydning. Plantningsarbejde er sæsonbestemt og i øvrigt ikke særlig arbejdskraftforbrugende. Jeg kan til sammenligning nævne, at den samlede private og offentlige skovsektor under normale forhold kun beskæftiger ca. 6.000 mand.

Derimod ligger der en del beskæftigelsesarbejder i pleje og omlægning af de eksisterende skove m. v., og skovstyrelsen har siden 1. oktober 1974 ekstraordinært haft ca. 1.000 mand beskæftiget med dette arbejde.

Med hensyn til en forøgelse af træproduktionen vil man kunne nå langt alene gennem forbedring af de eksisterende skove. En sådan forbedring kan bl. a. opnås ved omplantning af bestående uproduktive bjergfyrbevoksninger enten til mere produktive bevoksninger eller til varige og mindre brandfarlige bevoksninger af løvskov. Denne omlægning er ganske vist med de nuværende træpriser ikke rentabel, men kan med stigende knaphed på træ tænkes at blive det. En del af beskæftigelsesarbejdet under skovstyrelsen ligger netop på dette område.

Forsøg har endvidere vist, at en hurtig produktionsmæssig virkning kan opnås ved gødskning af eksisterende bevoksninger, og der foregår for tiden i skovstyrelsen overvejelser om initiativer på dette område. Endelig ligger der også betydelige muligheder for produktionsforøgelse inden for de privatejede småskove.

Det af forslagsstillerne omtalte forslag fra EF-Kommissionen til rådsdirektiv om skovbrugsforanstaltninger går ud på, at medlemslandene under visse betingelser skal yde støtte til bl. a. beplantning og omlægning af skovdrift. Forslaget er baseret på en rådsresolution fra 1971 om nye retningslinjer for den fælles landbrugspolitik. Det har først og fremmest til formål at fremme en tilplantning af landbrugsarealer, som ikke egner sig til landbrugsmæssig udnyttelse, eller som er opgivet af landbruget.

Sagen har været behandlet på et råds-møde i januar i år, hvor det imidlertid viste sig, at flere af medlemslandene havde betænkeligheder. Man finder, at indførelse af en ordning med tilskyndelse til skovplantning ikke forekommer fuldt ud berettiget i betragtning af de nuværende landbrugspolitiske krav.

Jeg vil gerne til slut fremhæve, at regerin-

[Miljøministeren.]

gen fuldt ud kan tilslutte sig de hensyn, der ligger bag centrum-demokraternes forslag, nemlig en forøgelse af træproduktionen og fremme af beskæftigelsen, og jeg vil tilføje, at det er jo også det, jeg har redegjort for at vi er i fuldt sving med. Jeg tror dog ikke, at en beplantning af offentligt ejede arealer vil være en hensigtsmæssig måde at fremme disse formål på. En sådan generel beplantning vil, som jeg har nævnt, dels kunne komme i strid med de rent konkrete formål, hvortil de pågældende arealer er erhvervet, dels vil den kolliderede med almindelige planlægningsmæssige og fredningsmæssige hensyn.

Jeg kan derfor sige, at regeringen ikke mener, forslaget af de her nævnte grunde er en nødvendig aktivitet.

Buchart Petersen (S):

På mit partis vegne vil jeg gerne sige om det forslag til folketingsbeslutning, der ligger fra centrum-demokraterne, at vi heller ikke synes, at tiden er inde til de store udgifter i denne retning, da det synes noget overflødigt. Miljøministeren har allerede skitseret i et meget fyldestgørende oplæg her fra talerstolen, hvilke arealer der eventuelt kunne egne sig, hvis miljøministeriet kunne give tilladelse til det. Vi må jo ikke glemme, at miljøministeriet ikke er noget gammelt ministerium, og vi må passe på de store arealer, vi har med lyng, og hvad der ellers kan være af søer og mose.

Når det yderligere bliver understreget, at vi har ekstraordinære arbejder i gang med ca. 1.000 mand, som skovstyrelsen allerede har sat i arbejde, og at gødskningen af de eksisterende skovbevoksninger vil give en forøget produktion, så vil jeg gerne slutte med at sige, at det, EF har i tankerne ikke er Danmark som sådan, men nærmere Irland, England, Frankrig og Italien, da Vesttyskland, Holland og Belgien plus Danmark har de tilplantede arealer, som sådan set kan bæres ved siden af det landbrugsmæssige. Derfor kan mit parti ikke tilslutte sig forslaget, da vi synes, som det også er blevet sagt fra miljøministerens side, at det er overflødigt for tiden.

Kristen Østergaard (V):

Forslaget til folketingsbeslutning om beplantning af offentligt ejede jorder har to hovedformål, som er angivet af forslagsstillerne. For det første at skaffe øjeblikkelig beskæftigelse og for det andet på længere sigt at øge den indenlandske træproduktion. De to formål kan venstre i princippet give tilslutning til. Men når det er sagt, må jeg sige, at venstre kan alligevel ikke uden videre give tilslutning til, at al ubeplantet offentlig jord tilplantes. En sådan foranstaltning kræver efter venstres mening grundige undersøgelser fra flere synsvinkler.

Jeg er godt tilfreds med den redegørelse, som miljøministeren allerede har givet her, men jeg vil dog lige fremføre de få sætninger, som jeg selv i min tale har anført om disse ting, nemlig at det må erindres, at store arealer ikke må tilplantes af fredningsmæssige hensyn, og at andre arealer ikke er plantningsegnede. Under statens jordlovsudvalg har vi direkte store landbrugsarealer, som heller ikke kan beplantes. Endelig vil jeg også anføre, at det må huskes, at træplantning ikke er ensbetydende med rentabel træproduktion, og at træplantning heller ikke er ensbetydende med produktion af det, vi mangler i Danmark, nemlig gavntræ.

Skal vi have et udvalgsarbejde, vil jeg da gerne sige, at venstre vil gerne medvirke til, at vi kan undersøge forholdene nærmere, men nogen egentlig direkte tilslutning kan altså ikke forventes fra venstres side.

Hans Bjergegaard (FP):

Dette forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning om tilplantning af de offentligt ejede jorder, der bliver fremsat i 110-året for, at Det danske Hedeselskab fandt på at gøre det ad frivillighedens vej, er ikke noget, fremskridtspartiet direkte kan tilslutte sig uden en nærmere udvalgsbehandling.

Det er da fuldstændig rigtigt, som også andre ordførere har sagt heroppe, at det dels går ud på at skabe beskæftigelse, dels går ud på at skaffe en større træproduktion her i landet til gavn for ikke mindst den danske valutabalance. Det er ting, som vel nok alle partier herinde kan tilslutte sig, men da jeg tror, der ligger meget store problemer i dette forslag, selv om det ser aldrig så en-

[Hans Bjerregaard.]

kelt ud, vil der være grundlag for et meget stort og meget dybtgående udvalgsarbejde, som fremskridtspartiet med meget stor interesse vil deltage i.

Gunner Baunsgaard (RV):

Forslagets formål er jo allerede nævnt, og i miljøministerens tale blev der nævnt mange af de oplysninger, som centrumdemokraterne ønsker for at gå videre med deres tanker.

Der nævnes i forslaget nogle arealer, som ejes af landbrugsministeriet, og her er jo allerede for et års tid siden sat en analyse i gang af, hvad disse arealer står for. Der kan nævnes f. eks. marsken og Vildmoserne, og det vil jo nok være lidt vanskeligt at gå i gang med en beplantning her.

Overskydende arealer efter vejbyggeri er jo et problem med flere facetter. Skal jorden anvendes til landbrug, skal der være tilkørselsforhold, som ikke volder vanskeligheder for hverken trafikken eller for den eventuelle ejer. Er arealet af mindre størrelse, kan beplantning nok tænkes, men beplantning med gavntre vil nok få lidt vanskeligt ved at ske på disse arealer, når man også skal tænke på oversigtsforhold.

Med hensyn til flyvepladser vil det nok være vanskeligt at gå i gang med beplantning med gavntre. Her må man nok mere tænke på dyrkning med landbrugsafgrøder, og ved offentligt byggeri afsættes der jo i dag grønne områder, som ofte beplantes parklignende. Visse arealer, f. eks. i klitområderne, kan heller ikke beplantes med gavntre, og andre områder, som f. eks. er lagt ud til rekreative områder nær hav og fjord, kommer vist ind under en anden lovgivning.

Vi kan da tilslutte os forslagsstillernes ønske om at få nogle oplysninger frem om de stats- og amtsejede arealer og også om arealernes egnethed til dyrkning.

Der vil nok være områder, som kan indgå i en plan for tilplantning, men der vil også være arealer, som bør indgå i landbrugsarealer, og problemerne i forslaget er sikkert tænkt igennem i amterne. Både landboforeningerne, husmandsforeningerne og fredningsplanudvalgene har arbejdet med problemerne, og arbejdsmarkedsmønstrene har i deres søgen efter arbejdsområder tænkt

problemerne meget grundigt igennem. Der kan nok blive brug for et mindre udvalgsarbejde, men jeg synes, det er et forslag, som ikke burde have været fremsat.

De oplysninger, som ønskes, kunne fås under almindelige forhold under udvalgenes arbejde, så af hensyn til vores papirmængde synes jeg, man skulle have sparet os for dette forslag.

Lowzow (KF):

Der er ikke alverden at sige om dette forslag. Det er et forslag, der sådan set bare er en ramme, der er lagt op, men jeg synes desværre, at forslaget tyder mest på, at man ikke rigtig har tilknytning til de sager, det drejer sig om; der er lidt uklarehed med hensyn til, hvad man kan gøre inden for dette område.

Det, der sådan set er mest interessant ved debatten i dag, er ministerens store interesse for tilplantning og gode vilje over for den, og det tyder på, at vi har mulighed for at få en ny lovgivning igennem i folketinget en dag, idet det åbner mulighed for, at man kan fjerne nogle af de begrænsninger, der er for tilplantning af privat jord, som jo kan tilplantes ganske gratis og uden udgift for staten. Det vil give nøjagtig den samme gavn, hvis man dér har store arealer, som ikke er egnet til landbrugsdrift, som er urentable, og som kunne tilplantes.

En sådan lovgivning vil jeg se meget positivt på, men jeg synes ikke, det vil være praktisk med et lovforslag om tilplantning af offentlig jord som sådan. Man må vist se på hver sag for sig, og jeg mener derfor, at et lovforslag her ikke er særlig velegnet.

Ole Olsen (SF):

Hvor ej en plov kan gå, dér bør et træ at stå, blev det sagt engang. I modsætning til de radikales ordfører synes jeg, at dette er et forslag, man sådan set skal sige tak for. Sigtet med det er godt. Teknikken i forslaget er måske knap så god. Følger man, hvad der står direkte i forslaget, planter vi nok for meget til. Men jeg synes, der ligger en intention i forslaget, man bør følge op, og jeg forstår slet ikke miljøministerens meget negative slutvurdering. Miljøministeren går igennem punkt for punkt og erklærer sig enig i sigtet, men siger så til slut, at det skal man altså ikke følge.

[Ole Olsen.]

Mit parti vil gerne kigge meget velvilligt på forslaget i udvalg, men vi vil selvfølgelig ikke acceptere forslaget, som det ligger her, og derfor følger vi også med en vis spænding, hvad forslagsstillerne siger, om man ikke siger, at det væsentlige er, at sigtet bliver fulgt op, og at det ikke er så forfærdelig afgørende, om det bogstav for bogstav bliver det forslag, som er lagt frem.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan tilslutte sig intentionerne i forslaget, men kan ikke medvirke til det, som det foreligger her. Vi synes, det er godt, der bliver rørt ved problemet, og at det kan give anledning til drøftelse i udvalget. Vi ser også gerne, at en ting som klitterne kommer med ind i udvalgsarbejdet.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes, det er et interessant forslag. For selv om vi næppe kommer til at opleve hr. Erhard Jakobsen i rollen som den gamle gartner, så er det en erkendelse af, at når folketinget ikke vil plante smil og plante solskin, men i stedet læsser byrder over på befolkningen, så kan vi i hvert fald i stedet give os til at plante træer.

Det, der også er sympatisk, er, at der kan ligge noget beskæftigelsesfremmende i det; hvor meget ved jeg ikke.

Det andet meget sympatiske er, at nu kan vi faktisk godt gå i gang, hvis et sådant forslag bliver vedtaget, med at tilplante alle de militære arealer i Danmark. Det vil jo være en lykke, hvis disse uproduktive arealer kunne gøres produktive, kunne gøres kønne. Tænk, hvad man kunne få ud af at tilplante Oksbøl, der i øjeblikket bliver pløjet igennem af tanks.

Ud fra disse betragtninger er vi foreløbig meget positivt indstillet, men vi vil gerne i udvalget sige, at vi synes, de militære arealer skal have forrang.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arnfast) (CD):

Desværre er arbejdet herinde løbet sammen for os på den måde, at den oprindelige ordfører for dette forslag i øjeblikket må sidde i samråd i et udvalg, men jeg skal da på forslagsstillernes vegne sige tak først og

fremmest til ministeren for alle de oplysninger, han har givet i forbindelse med denne behandling, men også for den principielt positive indstilling, der er over for de tanker, der ligger i forslaget.

Jeg kunne jo nok forstå på ministeren, at han ikke fandt det nødvendigt med et lovforslag, og det har jeg også hørt fra flere andre ordførere. Jeg vil gerne takke også for den velvilje, der er kommet til udtryk fra forskellige side, men vil igen hæfte mig ved, at adskillige erklærede, at der vel egentlig ikke var brug for et regulært lovforslag.

Det vil vi så overlade til den videre bearbejdelse i udvalget. Vi kan forstå, at man er enig i formålet, og vi har også forstået, at der i hvert fald på nogle områder, dér, hvor man udskifter bjergfyrrer med andet praktisk gavntræ, måske var brug for et lovforslag, således at man også kunne få økonomien bag dette til ligesom at ligge i fastere rammer.

Men vi siger tak for den tilslutning, der har været fra forskellige sider, og håber, at vi, sagens realitet taget i betragtning og med den interesse, der har været vist for det, under udvalgsarbejdet kan komme tættere ind på det.

Bag forslaget ligger også netop det, som har været fremhævet her, at efterhånden som der bliver lagt flere og flere cementveje hen over Danmarks jord, er det, ligesom der også er behov for, at der vokser noget op omkring dette i stedet for det marehalm, som bringes til at holde på sandet.

Vi kunne ønske, at der i forbindelse med disse store vejanlæg også blev skabt noget mere miljø, således at vi ikke i disse uendelige cementbaner bare skulle have udsigt til ubeplantede arealer.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Jeg har to korte bemærkninger. Først til hr. Lowzow, der var inde på, at vi måske kunne få ny lovgivning her. Det tror jeg ikke jeg kan love, men det er jo rigtigt, at der kan være problemer, og jeg vil da pege på, at på baggrund af de bonitetsundersøgelser, som landbruget og landbrugsministeriet i øjeblikket er i gang med, og som netop er afsluttet i Nordjylland, kan der måske ses på de problemer, som her nævnes, med nye øjne.

Til hr. Ole Olen vil jeg kun sige, at jeg var egentlig lidt bedrøvet over, at hr. Ole Olsen

[Miljøministeren.]

ikke havde hørt efter, hvad der blev sagt. For det, jeg sagde, var, at vi var i så god gang med alt det, der her foreslås, at det ikke var nødvendigt med en lovgivning. Det var ikke en modstand eller en negativ indstilling, det var bare en oplysning om, at jeg mener, at forslaget på dette område er unødvendigt, fordi vi allerede er i fuldt sving med det, og fordi alt sammen praktisk talt kan laves uden lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling.
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om erhvervsfaglige forsøgsuddannelse.

(Lovforslag nr. 193. Fremsat 4/2 76).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Søgaard (S):

Denne sag, som vi jo nogle gange har behandlet, nemlig de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser, er jo en sag, der var omgivet med megen, jeg havde nær sagt dramatik omkring finanslovbehandlingen.

Jeg er enig med ministeren i det lovforslag, som nu er fremsat, at revisionen må udsættes, dels på baggrund af, at der er en række uafklarede elementer i selve problematikken om videreførelsen af de erhvervsfaglige grunduddannelser, dels fordi den ene af de store arbejdsmarkedsorganisationer ikke har skrevet under på den betænkning, som var baggrunden for en lovrevision.

Jeg synes, at det tilsammen gør, at vi må have tid til at kigge på disse ting, og jeg er enig i, at vi, inden vi går til en endelig løsning på dette spørgsmål om de erhvervsfaglige grunduddannelser, simpelt hen må have

en meget dybtgående bearbejdning af hele denne problematik.

Det, som lovrevisionsudvalget, som nu har afgivet sin betænkning, skulle overveje og afgive indstilling om, er en hel række af de ting, som jeg forstår at nogle partier tilsyneladende allerede har taget stilling til. Jeg håber fortsat på, at vi kan få en fornuftig behandling af en løsning for de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser, simpelt hen fordi det er et så spændende eksperiment og en så muliggørende løsning med hensyn til en fremtid for de unge, som går i lære, at vi vel ikke har set noget tilsvarende på et tidligere tidspunkt på dette område.

Jeg synes nok, vi må sige, at vi her står over for noget, som giver nogle retningslinjer for en fremtid, som både giver den unge selv, som går i lære under de erhvervsfaglige grunduddannelser, erhvervslivet og samfundet nogle muligheder, som man ikke før har haft. Derfor skal vi give os grundig tid til at gennemgå disse ting for derigennem at få en fornuftig løsning på den videreudvikling, der skal ske på dette område.

Det, som lovrevisionsudvalget skulle overveje og afgive indstilling om, var bl. a. principperne for opbygningen af den erhvervsfaglige grunduddannelse og også den koordinering, som nødvendigvis må finde sted mellem disse uddannelser og de uddannelser, der finder sted omkring arbejdsmarkedsuddannelserne i øvrigt. Samtidig skulle det også søge at finde frem til sammenhængen mellem denne uddannelse og de øvrige uddannelser i systemet.

Jeg er også godt klar over, at det kun kan have en, skal vi sige lidt forsinket status, når jeg samtidig gør opmærksom på, at ud over de ting, som jeg her har nævnt at lovrevisionsudvalget skulle tage fat på og har taget fat på, skulle de også kigge på det, man kalder finansieringen af drifts- og anlægsudgifterne, samt — og det er jo det interessante i denne opgave her — økonomisk støtte til de uddannelsessøgende i de erhvervsfaglige grunduddannelser. Det er jo egentlig det, som nogle allerede har taget hul på på et tidligere tidspunkt, nemlig i forbindelse med finansloven. Jeg kan kun beklage, at noget sådant er sket, at man, inden man overhovedet har fået det samlede system virkelig gennemarbejdet i folketingets undervisnings-